

ner, som de have deres Kontorer i. Det skulle de imidlertid slet ikke, thi efter Lovforslagets § 14 skal Skatten jo fordeles og under Forudsætning af, hvad man vel altid tør forudsætte, at vi have en nogenlunde fornuftig Indenrigsminister, saa er der ikke nogen Tvivl om, at han vil fordele Skatten paa en saadan Maade — hvad han jo ogsaa skal efter § 14 — at den bliver fordelt efter Fradrag af Opholdskommunens 10 pCt. mellem de forskellige Kommuner i det Forhold, i hvilket Indtægterne stamme fra disse Kommuner. Det ærede Medlem for Skive mente, at saa var der heller ingen Grund til at undtage Sparekasser for Skat. Jeg skal dertil sige, at de store Sparekasser klare sig saamænd nok; det har ingen Nød, men der er en Mængde smaa Sparekasser rundt omkring i Sogne og Kommuner; som sidde i det med et meget ringe Overskud, og som i mange Tilfælde ville kunne blive saaledes stillede, at det dog var noget føleligt for dem, om de skulle af med disse Penge. Det er navnlig af Hensyn til saadanne smaa Sparekasser og i det hele af Hensyn til den særlig almennyttige Virksomhed, som det ved saa mange Lejligheder er erkendt, at Sparekasserne udøve, at man her har ment det rigtigt at fritage Sparekasserne for Skatten.

Det ærede Medlem for Esbjerg (Bluhme) ønskede, at Skibsfartsselskaber med Skibe, der aldrig anløbe deres Hjemsted, skulle være fritagne for Kommuneskat. Jeg skal bemærke, at disse Selskaber allerede efter Lovforslaget ville slippe med at betale den halve Skat af, hvad andre Selskaber betale; men naar det ærede Medlem sagde, at saadanne Selskaber jo ikke paa nogen Maade falder Kommunen til Byrde, saa kan jeg slet ikke være enig med ham deri. Idet man forudsætter, at Besætningen er dansk, hvilket man som Regel vel tør gaa ud fra, har Kommunen og vil den kunne have betydelige Udgifter, foranledigede dels ved Besætningens hjemmenværende Familie, og dels ved deres efterladte i Tilfælde af Dødsfald. Jeg skal i Henhold til disse Udtalelser tillade mig at foreslaa, at samtlige Ændringsforslag forkastes.

Piper: Efter de Bemærkninger, der ere fremkomne fra den ærede Ordfører (Alberti), ser jeg mig nødsaget til atter at tage Ordet. Med Hensyn til de Ytringer, som den ærede Ordfører lod falde angaaende mit Ændringsforslag under Nr. 1, at dette jo vilde blive en Beskatning af Manden, efter at han var død, saa maa jeg

dog hævde, at den Udvej, som den ærede Ordfører anviste at beskattede de Personer, som kom til at nyde godt af Arven, slaar ikke til, thi disse Personer vilde i saadanne Tilfælde hævde, at de ikke have faaet noget af Arven udbetalt i dette Aar, og at der følgelig ikke kunde paalignes dem nogen Indkomstskat. Den Skat, som Boet skulde komme til at svare — lad os antage, at det er 1,000 Kr. — vilde altsaa blive i Boet, og næste Aar vilde den altsaa som Kapital gaa over til Arvetagerne og blive beskattet, men saa kan kun Udbyttet beskattes, altsaa 40 Kr. som Renten af 1,000 Kr. I Stedet for at Kommunen kunde have faaet en Skat paa 1,000 Kr., vil den gaa tabt af de 960 Kr.

Den ærede Ordfører mente, at det Forslag, jeg havde stillet under Nr. 5, var at stille de kommunale Bestyrelser endnu daarlige, end de vare i Forvejen. De vilde faa et meget forøget Arbejde ved at udføre Ligningen i Marts, den Maaned, hvor enhver Landmand var saa travlt optaget med sin egen Gerning. Jeg maa beklage, at den højtærede Ordfører ikke er lige saa godt inde i Landbruget, som i saa mange andre Sager, ellers vilde den ærede Ordfører vide, at Marts egentlig er den Maaned, hvor Landbrugerne have bedst Tid til at ofre sig for kommunale og andre Hverv. Jeg tror ikke, at Ligningsarbejdet i den første Halvdel af Marts vil falde til Besvær for nogen Landbruger, og jeg ved ganske sikkert, at dette, at foretage de to Ligninger paa en Gang, vil blive ganske overordentlig meget lettere, end hvis man skal foretage dem baade i December og i Marts.

Den ærede Ordfører mente, at det Forslag, jeg havde stillet om en Ændring til § 20, var alt for vidtgaende, det var at lukke i alt for høj Grad for Begrænsningen. Men det Forslag, som foreligger fra Kommissionen, og hvorefter Ligningen paa Hartkornet ikke fremtidig maa forhøjes ud over, hvad den udgør ved denne Lovs Ikrafttræden, uden at saadan Forhøjelse er vedtagen med absolut Flertal af Sogneraadets Medlemmer og med mindst to Trediedele af de afgivne Stemmer, er akkurat det samme eller kan i de fleste Tilfælde blive det samme som det, jeg foreslaar, kun at det er tydeligere formuleret i mit Forslag. Hvis vi f. Eks. forudsætte, at Sogneraadets Medlemsantal er 9, og Forslaget skal vedtages med $\frac{2}{3}$ af det afgivne Stemmeantal, og samtlige Sogneraadetsmedlemmer møde, hvad de jo pleje at gøre i de fleste Sogneraad — jeg ved ikke,